

Legger Rijkswaterstaatswerken Waterwet

Systeembeschrijving

Naam: Bathse Spuikanaal

Watersysteemcode: SR4

Rijkswaterstaat-dienst: Zee en Delta

Aangrenzende leggers:

Er zijn langs het oppervlaktewaterlichaam leggers van primaire waterkeringen van Rijkswaterstaat van belang en leggers van waterkeringen en oppervlaktewater in beheer bij andere waterkeringbeheerders.

Andere beheerders:

Op verschillende locaties langs het oppervlaktewaterlichaam kunnen onder andere oevers, havens en eventueel aanwezige voorlanden door derden worden beheerd.

Ligging en functies:

Het waterlichaam Bathse Spuikanaal is in de 20ste eeuw (midden jaren 80) aangelegd om het waterniveau van het Volkerak-Zoommeer op peil te houden.

Het Bathse Spuikanaal bestaat uit een kanaal van 8 km lang, 140 m breed en 7 m diep. Het kanaal loopt parallel aan het Antwerps Kanaalpand (Schelde-Rijnkanaal). Via een spuisysteem wordt het overtollige water op de Westerschelde geloosd. Het systeem heeft een capaciteit van 100 m³/s; per dag kan 8,5 miljoen kubieke meter water op de Westerschelde worden geloosd.

In een peilbesluit is het peil van het waterlichaam vastgelegd.

In het Nationaal Waterplan (2009) en het beheer- en ontwikkelplan Rijkswateren (2009) zijn specifieke functies toegekend aan het waterlichaam. Deze zijn onderverdeeld in basisfuncties (veiligheid, voldoende water en schoon en ecologisch gezond water), scheepvaart en overige gebruiksfuncties.

Algemeen:

Langs kunstwerken kunnen sloten en watergangen aanwezig zijn voor de afvoer van kwelwater uit het oppervlaktewaterlichaam. Deze sloten en watergangen kunnen in beheer van Rijkswaterstaat zijn.

Kunstwerken:

In het oppervlaktewaterlichaam is een in/uitwateringsluis, de Bathse Spuisluis, in beheer bij Rijkswaterstaat aanwezig.

Genormeerde/huidige situatie:

In de legger staan waterstaatsobjecten weergegeven zoals ze qua ligging, afmeting, vorm en constructie moeten zijn, hetzij genormeerd vanuit regelgeving en richtlijnen (vaarwegen), hetzij vanuit de vereiste functionaliteit in het aangelegd ontwerp (kunstwerken, verdedigde/verticale oevers, kribben en stroomgeleidingsobjecten). Instandhouding in die vorm is daarbij het doel. Natuurvriendelijke oevers en het winterbed kennen een zekere natuurlijke morfologische dynamiek en ontwikkeling. De ligging van deze gebieden is wel aangeduid, maar de vorm is niet exact vastgelegd. Periodiek vindt inspectie en evaluatie plaats om te toetsen of deze ontwikkelingen geen consequenties heeft voor de hoogwaterveiligheid.

Voor regionale keringen langs de Rijkswateren is nog geen wettelijke normering vastgesteld. Daarom is vooralsnog in deze legger de huidig aanwezige situatie vastgelegd met als doel deze minimaal in stand te houden.

De maatvoering van het dwarsprofiel is weergegeven in m ten opzichte van het NAP en correspondeert met de minimale diepte-eisen voor de bodem ten opzichte van een MLW (maatgevende lage waterstand).